

НАУКОВО-ВИРОБНИЧИЙ ЖУРНАЛ «ОБЛІК І ФІНАНСИ»
КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ РИНКОВИХ ВІДНОСИН

**ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ
В КОНТЕКСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ
ПРОГРЕСИВНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ ТА СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ**

*Матеріали
II Всеукраїнської науково-практичної конференції
(25 лютого 2019 р., м. Київ)*

Посвідчення УкрІНТЕІ № 64 від 18 лютого 2019 року

Київ
ТОВ «ВІПО»
2019

УДК 330.34(477)

Е 40

Матеріали публікуються в авторській редакції

Рекомендовано до друку Вченою радою

ТДВ «Інститут обліку і фінансів» (протокол № 1 від 05.02.2019 р.)

Е 40

Економічний розвиток України в контексті впровадження прогресивних інформаційних технологій та систем управління: матеріали II Всеукр. наук.-практ. конф. (25 лютого 2019 р.; м. Київ) / Відпов. за вип. С. Остапчук. К.: ТОВ «ВІПО», 2019. 262 с.

Вміщені у збірнику доповіді розкривають різноманітні аспекти економічного розвитку України в контексті впровадження прогресивних інформаційних технологій та систем управління. Серед об'єктів наукових досліджень: звіт про управління як елемент системи звітності підприємств; тенденції розвитку мобільного банкінгу; пріоритети та виклики діджиталізації у сфері фінансових послуг; сучасні моделі корпоративного та державного управління; цифровий маркетинг; гендерна рівність жінок і чоловіків та інші.

Видання призначене для науковців, практиків, викладачів, аспірантів і студентів економічних спеціальностей, а також для широкого кола читачів, які цікавляться розвитком економічної науки.

Е 40

Экономическое развитие Украины в контексте внедрения прогрессивных информационных технологий и систем управления: материалы II Всеукр. науч.-практ. конф. (25 февраля 2019 г.; г. Киев) / Отв. за вып. С. Остапчук. К.: ООО «ВИПО», 2019. 262 с.

Содержащиеся в сборнике доклады раскрывают различные аспекты экономического развития Украины в контексте внедрения прогрессивных информационных технологий и систем управления. Среди объектов научных исследований: отчет об управлении как элемент системы отчетности предприятий; тенденции развития мобильного банкинга; приоритеты и вызовы диджитализации в сфере финансовых услуг; современные модели корпоративного и государственного управления; цифровой маркетинг; гендерное равенство женщин и мужчин и другие.

Издание предназначено для научных работников, практиков, преподавателей, аспирантов и студентов экономических специальностей, а также для широкого круга читателей, интересующихся развитием экономической науки.

УДК 330.34(477)

© Журнал «Облік і фінанси», 2019

© Автори, 2019

Список використаних джерел:

1. Твардовська Л. М., Півняк Ю. В., Чабаненко М. В. Проблема визначення економічної безпеки домашніх господарств в умовах ринкової економіки. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Сер.: Економіка.* 2012. Вип. 19. С. 226-229.
2. Хамханова Д. Н. Общая теория измерений: уч. пособ. Улан-Уде: Изд-во ВСГТУ, 2006. 168 с.

СНІТКО Є.О., канд. техн. наук, доцент,
завідувач кафедри менеджменту,

Луганський національний університет імені Тараса Шевченка

ДРАЧУК Ю.З., д.е.н., професор,
професор кафедри менеджменту,

Луганський національний університет імені Тараса Шевченка

АСПЕКТИ СУЧАСНОГО ОСВІТНЬОГО МЕНЕДЖМЕНТУ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Якість життя та освітній потенціал населення багато в чому визначається рівнем освіти і культури жителів, їх світоглядною орієнтацією і духовним розвитком, можливістю систематично одержувати і використовувати необхідну інформацію. Освіта, що відповідає сучасним потребам суспільства та ринку праці, дозволяє сформувати у кожної людини здатність швидко адаптуватися до сучасних соціо-економічних реалій, а це стає найважливішою умовою успішного і стійкого розвитку. Спільні цінності, прийняті більшістю, культура і моральні установки, а також створені в країні інтелектуальний, інфраструктурний, промисловий і інформаційний потенціали виступають критеріями якості життя всіх жителів України.

Менеджмент на рубежі ХХ і ХХІ ст. ознаменувався новими методологічними підходами у вирішенні проблем управління процесом створення і збільшення цінності. Сутністю даної методології є органічна єдність прогресивних методів управління, зведених в ранг етичних норм вирішення управлінських завдань, з метою забезпечення «... зниження потреб споживачів, ... для постійної підтримки покращень» [1, с. 58]. У процесі сучасного реформування освіти на перший план висуваються такі функції менеджменту, як підтримка освітніх ініціатив і нововведень щодо створення умов, що забезпечують стабільне функціонування й розвиток освітніх систем, розвиток і самореалізацію учасників освітнього процесу, правовий та економічний захист права на повноцінну освіту та її суб'єктів тощо. Досягається реалізація даних цілей на основі структурованого і безперервного процесу, спрямованого на створення такої цінності і такого її збільшення, за яку готовий платити споживач. В основі даного процесу лежить прагнення до зростання доданої

цінності, що дозволяє їй забезпечити збільшення доходів і підвищувати рівень конкурентоспроможності.

Як зазначається в роботі [2] «Додана вартість формує основу національного багатства, яке є базисом економіки розвитку держави, територіальних громад, підприємств, сім'ї і людини». В основі раціонального використання цього чинника лежить система управління, що забезпечує скорочення витрат, підвищення якості продукції або послуги в поєднанні з постійним пошуком таких управлінських рішень, які б усували втрати. В даній системі управління забезпечується процес створення і зростання вартості до такого рівня, за який споживач готовий платити. Таким чином, прогресивні ідеї у вирішенні управлінських завдань реалізуються у створенні і використанні такої системи менеджменту, де забезпечується процес постійного збільшення вартості. Це квінтесенція не тільки комерційного успіху організації, але і її конкурентних переваг. Особливу значимість і затребуваність вони набувають в умовах економічної кризи і використовуються з метою його подолання. А економічною основою стабільності та розвитку є створення і реалізація додаткових цінностей.

У сучасному світі при створенні доданої цінності неминуче використовується людська праця. Прикладами створення і споживання доданої цінності без застосування праці в масштабах країни можна знехтувати через їх малу питому вагу.

Так само, як створення доданої цінності потребує використання праці, так і сама праця потребує сприятливих умов для свого ефективного застосування. З одного боку, необхідні ефективні засоби виробництва, з іншого – потрібно соціальне середовище, що дозволяє ефективно формувати, розподіляти, підтримувати і відновлювати трудовий і кваліфікаційний потенціал. Отже, процес створення та споживання доданої цінності можна уявити як взаємодію трьох груп економічних суб'єктів: працівників, організаційної та адміністративно-соціальної інфраструктур. Для результативного функціонування він потребує ефективного управління.

На всіх рівнях управління в освіті України не визначена проблема, без вирішення якої неможливо не тільки створення доданої вартості, а й вартості економічних благ. Вона відноситься до розряду економічної і соціальної відповідальності бізнесу та держави за процес розширеного відтворення кваліфікованої робочої сили на різних рівнях управління, і особливо у вищих навчальних закладах.

Найважливішою компонентою успіху інноваційної стратегії розвитку є висококваліфіковані кадри вчених, інженерів і робітників. Тільки наявність вчених, інженерів і робітників високої кваліфікації, здатних впроваджувати високі технології, дозволяє освоювати інноваційні продукти і товари тривалого користування на основі оригінальних технологій.

Рішення цих проблем знаходиться в площині пошуків додаткових фінансових ресурсів та у системі розподілу і привласнення вартості, її збільшення. У зв'язку з цим особливого значення набуває якісна визначеність доданої вартості. Додана вартість і в даний час постає як: «Різниця між

ринковою ціною обсягу продукції, виробленої підприємством, і витратами на покупку у постачальників сировини, матеріалів і напівфабрикатів» [3, с. 141].

У другій половині XX століття в економічній теорії додана вартість отримала «права громадянства». В основному це пояснюється введенням спеціального податку – ПДВ. Якщо є податок, то треба вивчати його базу – додану вартість. Це дослідження не досягло визначення якісної визначеності, методів оптимального управління процесами створення і розподілу, але привертає увагу економістів з метою вимірювання його кількісних параметрів.

В західній економічній літературі додана вартість досліджується на основі кількісного підходу за допомогою використання ринкових цін і грошової її оцінки. Такий підхід притаманний і українським економістам. Однак тільки пізнання внутрішніх зв'язків механізму її створення і розподілу дозволить створити ефективну систему управління даним процесом.

За останні 25 років модель освітніх послуг змінилася. Сьогодні університети надають свої послуги по всьому світу.

Це стало причиною появи міжнародних освітніх ланцюжків, які змінили порядок функціонування освітніх і бізнес-моделей по всьому світу

В економічно взаємозалежному світі важливість глобальних ланцюжків створення доданої вартості (ГЛВ) продовжує зростати, тому законодавцям необхідно розуміти всі наслідки цього процесу, зокрема для освітньої політики.

Сектор освітніх послуг відіграє важливу роль в роботі цих ГЛВ і міжнародних виробничих мереж, особливо в галузі транспорту, зв'язку та інших ділових послуг. Участь або неучасть в ГЛВ може вплинути на процеси розвитку, зачіпати як країни, що входять в ланцюжок створення вартості, так і країни, які не задіяні в них. Послуги також можуть формувати власні ланцюжки створення вартості.

Таким чином, освітня політика вимагає переоцінки і поновлення, щоб відобразити нову структуру світової освіти і роботи ГЛВ. Діючі правила були створені для XX століття, коли освітні послуги надавалися повністю або головним чином однією країною. Ці правила могли застаріти для впорядкування і моніторингу сучасних моделей міжнародних освітніх послуг.

ГЛВ привели до появи дихотомії між реаліями освіти і його нормативним регулюванням, і ця проблема потребує вирішення. Міжнародне співробітництво з питань освітньої політики також має бути переосмислено в світлі ГЛВ.

Якісна освіта сьогодні виступає умовою забезпечення сталого демократичного розвитку суспільства. Знання та вміння їх використовувати в досягненні конкурентних переваг по своїй суті є конкурентною перевагою.

Виробництво сьогодні – це багато в чому інтелектуальна діяльність, тобто у великій мірі нематеріальний, інноваційний внесок інженерів, бухгалтерів, конструкторів, дизайнерів, HR-менеджерів, маркетологів, IT-фахівців. Основна частина економічного ефекту досягається за рахунок вживання нових знань, всеосяжного навчання персоналу і співпраці з партнерами та контрагентами.

Особливість економіки, заснованої на знаннях, це значне зростання ролі менеджменту в галузі інтелектуальних ресурсів. В цьому сенсі надзвичайного значення набувають інноваційні процеси в освітній системі. Необхідність розвитку інноваційних процесів у сфері вищої освіти призначається на всіх рівнях

системи освіти. Матеріальна зацікавленість в інноваційній діяльності, об'єднання вузівських колективів, співпраця в інноваційних процесах, зацікавленість викладацького складу, їх вміння міняти звичні форми і методи розвитку інноваційних процесів – це фактори, що обумовлюють і вдосконалюють рівень сучасного освітнього менеджменту, освітньої інновації.

Інноваційний процес в освітній системі включає ряд складових, що стосуються створення, освоєння та застосування нововведень, де констатується, що змінювати, як змінювати, хто має робити зміни, для чого проводити зміни і як визначити їх оптимальність та ефективність. При цьому виділяються критерії інновацій, де ключовим є ефективність. Будь-яка інновація покликана забезпечувати ефективність освітнього процесу, у рамках якого здійснюється мінімально необхідна сукупність інновацій, що дає змогу значно підвищити його ефективність [4, с. 159].

Освіта, що відповідає сучасним потребам суспільства та ринку праці, дозволяє сформуванню у кожної людини здатність швидко адаптуватися до сучасних соціо-економічних реалій, що стає найважливішою умовою успішного і стійкого розвитку. І метою навчання сьогодні поряд з придбанням знань і навичок, необхідних безпосередньо для здійснення трудової діяльності, є формування професійних компетенцій.

Список використаних джерел:

1. Рамперсад Х, Эль-Хомси А. TPS – Lean Six Sigma. Новый подход к созданию высокоэффективной компании. РИА «Стандарты и качество». М.: 2009.
2. Гурняк І. Л., Дацко О. І., Яремчук О. І. Додана вартість як базис економічного розвитку територіальних громад. *Регіональна економіка*. 2015. № 1. С. 37-47.
3. Вечканов Г. С., Вечканова Г. Р. Современная экономическая энциклопедия. СПб., 2002.
4. Алфімов Д. В. Інноваційна освітня система вищої школи: шляхи відродження. Педагогічні інновації: ідеї, реалії, перспективи: зб. наук. пр. / Ред. кол. Л. І. Даниленко та ін. К.: Логос, 2000. С. 158-160.

СОКОЛЮК С.Ю., к.е.н., доцент,

*доцент кафедри підприємництва, торгівлі та біржової діяльності,
Уманський національний університет садівництва*

ГАРМОНІЗОВАНИЙ РОЗВИТОК АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ, ЯК ОСНОВА МОТИВАЦІЇ ПРАЦІ

В умовах жорсткої конкуренції за ресурси і споживача без гармонійного здійснення інтересів фінансово-економічних відносин забезпечити стійкий розвиток, ефективне й успішне функціонування підприємства у сучасних умовах складно. Нові умови ведення бізнесу потребують від підприємств створення, утримання та розвитку унікальних ресурсів, здібностей,